

vicos, villas, vel civitates. Fatigati ex tam longo itinere cœpimus iter carpere transgredientes mare, et venimus in Italiam, adjuvante Domino Jesu Christo, pro cuius amore ab hoc loco egressi pervidere ivimus tanta ejus mirabilia quæ ipse inter homines habitans

A fecit, vel quæ ante tempus incarnationis suæ olim per patriarchas et prophetas suos fecerat; viventes, ovantes, venimus Placentiam civitatem nostram, positam super fluvium qui dicitur [Padus] infra jam dictam Italiam.

FLORIANUS,

ABBAS ROMANI MONASTERII.

FLORIANI, ROMANI MONASTERII ABBATIS, EPISTOLA AD SANCTUM NICETIUM.

Domino suo Nicetio papæ, Florianus ex monasterio Romano [Al., Remano].

Benedicitur una Trinitas, Deus noster, qui vos pontificalibus meritis pontificali locavit in vertice, ut non beatitatem dignitas, sed beatitudo præcederet dignitatem. Nec immerito: cum ab ineunte pueritia dominicis militaveris in castris, ut illuc tutius et validius discretis, quibus sæculis intelligibilibus ille prosternitur Amalech, scilicet quando et ipse victor es nomine. Sic enim estis Deo præsele in statutis cœnobialibus eruditi, ut per mare sæculi sine sæcularibus fluctibus inoffenso vestigio transiretis, et triumphalem hymnum cum Moysæ merito concipientes: *Cantemus Domino, gloriose enim honorificatus est; equum et ascensorem projecit in mare.* Sic individuus comes Eliæ, ut nequaquam deserens altiora, quo humilitate cœscenderas, unde cum apostolis in montem glorificatum aspiceres Dominum Salvatorem. Quia igitur tantæ sanctimonie vestræ prerogative suffulsi, quæso ut pro me, qui impetrastis, oreris. Quoniam Deus præsciens futurorum, qui fecit quæ ventura sunt, sciens me sanctorum solatio indigere vivorum, ut bonus Dominus præparavit auxilia.

Vide ergo quantis adiutoribus uteris, cum pro me cœperis obsecrare sanctæ memoriæ dominum Ennodium pontificem Ticinensis Ecclesiæ, qui generosi sanguinis nobilitatem humilitate prævehit ad gloriam, ut in cœlestis patriæ senatu fieret et ibi senator, cujus incomparabilem doctrinæ facundiam non solum testatur Occidens, sed et Oriens instructa miratur. Nestori fulmen, Eutychie exatinator, gloriosam dominam meam inviolabilemque Mariam Christotocou et Theotocou, apostolica auctoritate perdocuit. Ipse ergo meus est pater ex lavacro, quem credo apud æternum Patrem per Filium intervenire

B pro filio. Sed et coronæ vestræ socium beatæ memoriæ dominum Cæsarium Arelatensem episcopum, qui vixit inter barbaros pius, inter bella pacatus, pater orphanorum, pastor egentium, qui tanti consensus effusione nil perdidit, catholice regulam disciplinæ dictis factisque demonstrans. Ipse igitur mihi Latinis elementis imposuit alphabetum, sed et hunc pro famulo discipuloque suo impetrare confido. Addo tertium, imparem quidem dignitate, sed meritis cœqualem sanctæ memoriæ Theodatum abbatem meum, et archimandritam, sæculi hujus inimicum, cui crucifixus est mundus, templum vere dignissimum Trinitatis, plenum reverentiæ Christianitatis, ex placida bonitate mitissimum, jejuniis castigatum, orationibus reffectum, puritate mundissimum, qui mihi sacras exposuit Scripturas, et flores teneræ lanuginis ipse suscepit; qui pro filio et discipulo, successoreque suo, licet indigno, non ambigo quod laus [Forte, lætus] exoret. Vincunt ergo, Domine mi, tanti justis orationem peccatorum. Igitur quia conversatio vestra in cœlis est, sicut dicit Apostolus: *Vestra autem conversatio in cœlis est*, orate cum his, et rogate illum meum sacratissimum confessorem Ambrosium, quatenus me ut peculiarem famulum tueatur, ut proprium civem loveat, ut familiarem alumnum eruat: qui apud Dominum Jesum quod oraverit exorabit. Quocirca salutationis obsequium famulanti insinuans, precor ut pro beatissimo viro, domino meo Datio episcopo fratre vestro, semper pretis. Equum est enim ut pro eo, quem monasterii septa sacrarunt successorem, etiam confessorum successor egregius beatorum, exorare non desinas. Et hoc si dignum ducitis, supplicamus ut Beatitudinis vestræ sospitati parvitatem nostram faciatis, sicut petimus, successorem [Forte, certiorum].